

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic



Icoană realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

Evangelia duminicii

(Ioan XVII, 1-13)

1. Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicând ochii la cer, a zis: "Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,
2. așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor acelora pe care I i-ai dat.
3. Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.
4. Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.
5. Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Înșuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.
6. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit.
7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;
8. Căci cuvintele pe care Tu Mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.
9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.
10. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preamărit întru ei.
11. Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.
12. Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei ce pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n-a pierit, decât fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura.
13. Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s-o aibă deplină întru ei".

ANUNȚURI

- ❖ Sâmbătă, 10.06.2006 este zi de pomenire pentru morți: **Moșii de Vară**. Se va oficia în Biserică Sfânta Liturghie și se vor săvârși cuvenitele pomeniri pentru cei răposați (**informații importante despre pomenirile pentru cei adormiți, despre slujba înmormântării puteți revedea în Rubrica Datoria față de cei răposați, publicată pe parcursul numerelor 106 -113**)
- ❖ Duminică, 11.06.2006 este **Duminica Pogorării Sfântului Duh, Duminica Mare, sau Duminica Rusalțiilor**.
- ❖ După Sfânta Liturghie, în Duminica Mare, la ora 12.00 se va oficia "**Slujba plecării genunchilor**", Vecernia cu rugăciuni deosebite, la sfârșitul căreia se împart ramuri de tei binecuvântat.
- ❖ Conform tradiției, invităm sâmbătă seara pe creștinii din parohie, mai ales pe tineri, să vină cu flori pentru a împodobi Biserica.

Sfaturi la duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic – Părintele Cleopa

Cu toate că ereticul Arie, cel mai mare eretic din lumea creștină, ca și eresul său au dispărut, de-a lungul secolelor, Biserica lui Hristos a fost lovită mereu de noi secte și erezii, unele mai periculoase decât altele...Să luăm deci aminte de noi și de familiile noastre Ortodoxe. Înmulțirea tot mai mult a sectelor este un semn văzut apocaliptic, care prevestește sfârșitul veacurilor.

Prima datorie a fiilor Bisericii Ortodoxe este aceea de a cunoaște cât mai bine Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție, Catehismul și operele principale ale Sfinților Părinți.

A doua datorie, dacă nu este chiar cea dintâi, este să trăim cu mare credință în Dumnezeu și să ducem cu râvnă și evlavie viața noastră religioasă de familie, în desăvârșită moralitate. Sectele cer teorie, ne atacă cu texte din Sfânta Scriptură. Noi să le răspundem, nu cu vorbe, nu atât cu texte din Biblie, cât mai ales cu viață morală smerită, curată, sfântă. Vorbele nu pot înlocui faptele. Ei, în fața unor creștini corecți, milostivi și evlavioși, se rușinează și tac.

A treia mare datorie ce ne revine este să creștem copiii în frică de Dumnezeu, cu mare grijă și atenție. Căci dacă nu-i educăm noi cum trebuie sau îi smintim cu viața noastră, a părinților, îi pierdem sufletește pe fii, nu ne mai aparțin și foarte ușor îi pot amăgi sectele, patimile, beția, desfrâul și necredința. Un tânăr odată căzut, greu mai poate fi salvat, tras de la sectă. Copiii, ca și părinții, trebuie să știe de mici Tatăl nostru, Crezul și Psalmul 50 și să învețe cunoștințele religioase principale din Catehismul ortodox. Cine nu știe pe de rost, măcar aceste trei rugăciuni, nu poate fi împărțit cu Sfintele Taine.

Altă mare datorie a creștinilor ortodocși, să fie oameni de rugăciune că fără ea nu putem face nimic. Să nu lipsească în sărbători nimeni de la Sfânta Liturghie și de la predică, afară de mare nevoie. Rugăciunea cu credință, cu post și lacrimi este viața noastră, pâinea noastră duhovnicească, mântuirea noastră. Apoi, să trăiască în dragoste cu toți oamenii, mai ales cu cei din familie și să facă după putere milostenie care „acoperă mulțime de păcate”.

O altă datorie principală — fiecare să aibă un duhovnic bun, înțelept, la care să-și mărturisească păcatele în cele patru posturi, să-i ceară sfaturi pentru toate și să-l asculte ca pe însuși Hristos. Creștinii noștri nu trebuie să meargă la adunările sectante, nici să-i primească în casă și nici să discute cu ei, dacă nu vor să cadă în cursele lor. Cine face aceasta nu va fi amăgit niciodată de diavolul, nici de patimi, nici de cursele oamenilor răi.

lubțti credincioși,

Astăzi este duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, care au apărat dreapta credință, au dat anatema pe eretici și au formulat Crezul ortodox. Să rămânem credincioși Evangheliei lui Hristos și Bisericii Ortodoxe ai cărei fii suntem. Ea ne-a

născut prin baia Botezului, ea ne-a crescut și ne-a învățat calea mântuirii. Să cinstim Biserica Ortodoxă în care ne-am născut. Să cinstim pe toți sfinții și icoanele lor ca cei ce sunt „prieteni Domnului” și se roagă pentru noi la cer. Să trăim în dragoste unii cu alții, singura cale care mai poate salva lumea de la pierzare. Să creștem copiii în iubire de Dumnezeu, că de ei depinde cel mai mult mântuirea noastră și să păstrăm cu sfințenie dreapta credință ortodoxă, fără de care nu ne putem mântui, oricâte fapte bune am avea...

Oricine propovăduiește altă Evanghelie decât cea vestită de Hristos, de Apostoli și de Biserică, sfășie cămașa Domnului și își agonisește osândă veșnică, fără iertare. Să cădem deci în genunchi și să slăvim cu evlavie și dreaptă credință pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită. Amin

Din protestul Patriarhiei Române împotriva paradei patimilor împotriva firii

„Patriarhia Română a luat act cu îngrijorare de organizarea la București a paradei minorităților sexuale, care reprezintă un atentat la moralitatea vieții publice, la instituția sacră a familiei și un pericol pentru formarea generațiilor tinere, prin expunerea lor la corupere morală. În consecință, Biserica Ortodoxă Română dezaproabă categoric o astfel de manifestare.

...Poporul român a moștenit și a transmis de la o generație la alta, respectul față de familie și valorile ei, având convingerea că este instituită și binecuvântată de Dumnezeu. Românii au știut întotdeauna să deosebească păcatul de virtute, firescul de nefiresc și cu discernământ au lucrat pentru înlăturarea răului și promovarea binelui. Aceasta ne încredințează că și de acum înainte vor proceda cu aceeași înțelepciune, rămânând atașați de Biserică și de valorile creștine.

...Familia este bunul cel mai de preț al comunității, veriga prin care generațiile își comunică valorile, experiențele, înțelepciunea și speranțele. Toate aceste valori au rămas peste veacuri trăsătura fundamentală a societății românești.

Prin condamnarea a ceea ce este împotriva firii, Biserica apără persoana umană în demnitatea ei și se roagă neîncetat pentru îndreptarea celor care au nevoie de ajutor.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române consideră că apărarea demnității omului, stabilitatea și unitatea familiei, precum și renașterea spirituală a societății reprezintă o responsabilitate pentru fiecare dintre noi, nu numai pentru acest moment, ci și pentru generațiile viitoare.

„Tot cel care va săvârși ceva din toate spurcăciunile acestea, acel suflet care le va face stârpit va fi din poporul său. Așadar, păziți poruncile Mele și nimic să nu faceți din obiceiurile cele spurcate.”

Levitic 18, 29-30

Decalogul plecării din această viață

1. Ora plecării: orice minut din cele 24 de ore.
2. Biletele se eliberează în cer, dar se plătesc pe pământ.
3. Prețul biletului se plătește cu multă dragoste, răbdare și sacrificii.
4. Pruncii nu plătesc bilet, ei călătoresc în brațele Bisericii-Mame.
5. Biletul este personal, nu se poate transmite la altă persoană.
6. Pasagerii călătoresc fără bagaje. Ele rămân pe pământ, plăcută povară pentru alții.
7. Nu se eliberează bilete dus-întors, ci numai pentru dus.
8. Nu se transportă bani. Aceștia trebuie depuși din timp în banca Cerurilor. Dovezile se găsesc în mâinile săracilor (Matei 25, 31-46).
9. Nu sunt necesare documente de identitate. Numele călătorilor sunt cunoscute în ceruri.
10. Nu se dau informații despre ziua plecării fiecărui călător. De aceea, toți trebuie să fim pregătiți în orice moment, prin pocăință, Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie pentru o astfel de călătorie !

Text cules de Mădălina Lipciuc

Dacă vrei să trăiești după legea lui Dumnezeu

A zis Avva Antonie: Părinții cei de demult, când mergeau în pustie, întâi se vindeau pe sine și făcându-se doctori aleși, vindeau și pe alți. Iar noi ieșind în lume, mai înainte de a ne vindeca pe noi singuri, îndată începem a vindeca pe alții și întorcându-se boala asupra noastră, se fac nouă cele de pe urmă mai amare decât cele dintâi și auzim de la Domnul zicând: "Doctore, vindecă-te mai întâi pe tine." (Luca 4,23)

Un frate i-a zis lui Avva Antonie: Roagă-te pentru mine! I-a zis lui bătrânul: nici eu nu te miluiesc, nici Dumnezeu, dacă tu însuși nu te vei sili și nu te vei ruga lui Dumnezeu.

Un frate a întrebat pe un bătrân oarecare: Oare, pentru care păcat nu primește Dumnezeu rugăciunea omului? A răspuns bătrânul: Pentru pizma și ținerea în minte de rău, precum zice Domnul: „De îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta, lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi și te împacă cu fratele tău și atunci venind adă darul tău” (Matei 5, 23-24). Iar de ai vreo vrajbă și pizmă asupra cuiva, atunci să știi că rugăciunea ta și jerfa ta nu este primită de Dumnezeu, ci mai tare amărăști și superi pe Dumnezeu în rugăciunea ta.

Doi distinși octogenari ai parohiei noastre

Demnitatea și calitatea unei parohii o dă nu atât numărul de familii pe care le cuprinde, cât mai ales calitatea enoriașilor, după cum puterea unei rugăciuni depinde mult de condiția morală și spirituală a celui ce o rostește. Dar, deși spațiul urban ne obligă a trece în permanență unii pe lângă alții, chiar a ne înghesui uneori în aglomerații exasperante, totuși mulțimea activităților, grijile de fiecare zi, sau egoismul trufaș, ne împiedică a recunoaște valorile umane din preajma noastră. Se vorbește adesea de o criză de modele, dar analizând cu sinceritate, vom recunoaște mai degrabă că nu avem nici timpul și nici interesul a căuta modelele autentice.

Fiecare om are valoarea sa, fiecare om se poate constitui în model, dar e nevoie de multă înțelepciune pentru a culege și, mai ales, a înțelege pentru propria noastră viață, sfaturile, principiile, experiențele celor care au purtat decenii de-a rândul dificilul război al afirmării valorilor morale și a demnității umane în vremuri de grea încercare pentru conștiință.

De aceea consider că este nu doar o datorie de onoare, dar un câștig duhovnicesc a evoca doi distinși colaboratori ai parohiei noastre care în acest an pășesc pragul a opt decenii de existență: părintele diacon Ghinuță Scopos, în luna mai și profesorul universitar Dr. Petru Magazin, în luna iunie.

Prea Cucernicul Părinte Diacon Ghinuță Scopos

Părintele Ghinuță s-a născut în anul 1926, în localitatea Osoi, județul Iași într-o familie distinsă și cucernică de preot ortodox. Rămas orfan de tată la vârsta de doar 7 ani, va fi luat în grijă de bunicii de pe mamă care îi vor insufla aceeași credință și educație aleasă pe care o primise de la părinții săi, dar și aceeași dragoste pentru a sluji lui Dumnezeu în calitate de cleric.

A urmat cursurile Seminarului Teologic Veniamin Costachi din Iași, iar apoi, deși Biserica traversa o perioadă grea o dată cu instaurarea regimului comunist în România, va alege totuși să se înscrie la Facultatea de Teologie, urmând în paralel și cursurile Facultății de Filosofie. Fiind student eminent, este remarcat de Mitropolitul Nicolae Colan și recomandat pentru o bursă de studii în Grecia. Stigmatul de a fi teolog și fiu de preot în contextul presiunilor politice ale regimului comunist ateu, îi vor schimba viața, împiedicându-l să-și împlinească visul din copilărie de a deveni slujitor al Altarului. Va fi nevoit să aleagă, măcar pentru o vreme, un alt drum, angajându-se în anul 1950, contabil în agricultură, făcând ulterior și studii economice.

După o frumoasă carieră în profesia de economist, o dată cu pensionarea, i-a ajutat Bunul Dumnezeu să-și pună în lucrare vocația clericală din tinerețe. În anul 1990, la vârsta de 66 de ani, Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Daniel îi aprobă cererea de hirotonie și de atunci activează ca diacon pensionar la parohia noastră, împlinindu-se astfel și dorința mamei sale – de care părintele vorbește întotdeauna cu emoție profundă.



L-a dăruit Dumnezeu cu o familie deosebită: doamna Nina, care i-a fost alături în toate încercările pe care i le-a pricinuit regimul comunist și fiica Teona, medic distins, pictor talentat și poet inspirat. Ne mărturisește părintele: „Am căutat pentru fiica mea un nume care să evoce dumnezeirea și de asemenea am căutat un nume care să nu aibă diminutive. În general nu-mi plac diminutivele. Îmi plac oamenii întregi, fără articulații și contorsiuni”. În prezent bucuria familiei e completată și prin nepoțica Nina, studentă în științe economice. Continuă părintele vorbind de familie: „Noi ne-am îmbinat, ne-am completat mereu unul pe altul, iar greutățile ne-au sporit înțelepciunea, dar și unitatea familiei”. Iar doamna adaugă: „Noi am fost frustrați amândoi din cauza vremurilor: el a studiat și nu a putut fructifica ceea ce a studiat, iar eu deși am avut niște merite nu am putut să studiez mai departe tot din cauza împrejurărilor politice”.

Un om realist, reținut, cumpătat la vorbă și echilibrat în atitudine, un om iubitor de cultură și de frumos, un om modest, serios și sobru, un om de suflet un prieten devotat, un om conștiincios și precis, iată în doar câteva cuvinte agonisita de virtuți a celor opt decenii de existență. Să ne trăiți întru mulți ani, părinte Ghinuță !

Domnul Profesor Universitar Dr. Petru Magazin

Originar din Burdujenii Sucevei, domnul profesor Petru Magazin a venit în Iași în anul 1947, în calitate de student la Facultatea de Agronomie, care atunci făcea parte din cadrul Institutului Politehnic ieșean devenind prin meritele obținute, asistent universitar la aceeași facultate din anul 1951. Își susține doctoratul în anul 1972, din anul 1974 devine profesor universitar, iar din anul 1990 și până în prezent, activează ca profesor îndrumător pentru doctorat, cu o strălucită carieră universitară de cinci decenii și jumătate. Astfel, cursurile sale au fost audiate de peste 6.000 de studenți, iar dintre discipolii săi s-au distins peste 30 de doctoranzi și 14 doctori în științe agricole.

În parohia noastră domnul profesor Petru Magazin s-a stabilit în anul 1950 și, împreună cu regretata sa soție

Mina, au oferit imaginea unei distinse familii. Atașamentul reciproc s-a vădit mai cu seamă în timpul grelei suferințe care a stins viața răposatei. A fost și a rămas profund atașat de credință: „am frecventat dintotdeauna slujbele Bisericii, care m-au ajutat să depășesc multe momente grele din viața mea. În biserică simt cu adevărat bucuria de a sta în fața lui Dumnezeu”

Ales ca membru în Consiliul parohial al parohiei noastre în anul 1998, domnia sa, ne-a sprijinit în multe dintre activitățile pe care le-am organizat. „Aici la noi vine mult tineret la Biserică. Îi fericesc pe părinții care

i-au educat, căci ceea ce primești de la părinți este fundamental. Dar îi felicit și pe ei că au fost receptivi, că au înțeles că frumusețea credinței noastre se vede mai cu seamă în faptul de a fi împreună la rugăciunea duminicală”



Vorbind despre propria sa viață domnul profesor concluziona: „Necazurile trebuie

privite cu înțelepciune. La necaz trebuie să te apropii de Dumnezeu, nu să te îndepărtezi. Am învățat de la mama mea și am aplicat toată viața cuvântul ei – învață să mulțumești lui Dumnezeu și la bucurie și la supărare !”

Alăturăm frumoasei manifestări organizate de Universitatea Agronomică din Iași în cinstea domniei sale, dar și a doi distinși colegi de generație – Acad. Prof. Valeriu D.Cotea și Prof. Univ. Ioan Vasilescu – urările noastre de sănătate. La mulți ani, domnule profesor !

Pr. Mihai Mărgineanu

Să-i ajutăm și noi !

Pentru cei rămași fără agoniseală și fără adăpost în urma inundațiilor catastrofale din Lunca și Delta Dunării colectăm bani și materiale de construcții. În acest scop, adresați-vă la episcopul parohial.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu – tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei – tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank